

Halina Gacowa

"Krąg epistolarny liryki Zygmunta
Kraśińskiego", Zbigniew Sudolski,
"Przegląd Humanistyczny" nr 3
(1984) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/2 (100), 344

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SOKOLSKI Jacek: "Poczwórna inwektywa" Mikołaja Reja. "Pamiętnik Literacki" 1985 z. 2 s. 193-200.

Autor stwierdza, że na przełomie średniowiecza i renesansu istniała w literaturze europejskiej grupa utworów, z których Rej mógł przejąć formę dialogu wykorzystaną w "Krótkiej rozprawie".

BP/100/87

M.L.

SUDOLSKI Zbigniew: Krąg epistolarny liryki Zygmunta Krasińskiego. "Przegląd Humanistyczny" 1984 nr 3 s. 29-40.

Autor zwraca uwagę na tendencję epistolarną w twórczości Krasińskiego, przejawiającą się poszukiwaniem adresata dla wypowiedzi lirycznej. Widać to już w najwcześniejszym z zachowanych wierszy, adresowanym do gen. Wincentego Krasińskiego, dołączonym do powiastki "Pan Trzech Pagórków" z 6 kwietnia 1828 r. Do bardziej znanych liryków tego typu należą wiersze, których adresatkami były kobiety - wśród nich przede wszystkim Joanna Bobrowa i Delfina Potocka, oraz siostry Katarzyna Branicka i Eliza Krasińska. Drugą grupę liryków tworzą wiersze adresowane do najbliższych przyjaciół, m.in. do Konstantego Gaszyńskiego i Augusta Cieszkowskiego. Treść liryków dedykacyjnych pozostawała w ścisłym związku z korespondencją Krasińskiego, często z niej wyrastała i stanowiła jej oprawę artystyczną.

BP/100/88

H.G.